

MĘDRKOWAĆ (1) *vb impf*

inf mędrkować.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVIII w.

Rozumować zbyt zawile, komplikować proste sprawy: ácz tho mędrkowie wykłádáią iż to mowił cżárt dla tego będyecie iáko bogowie iż ich dwoie było Adam y Ewá. Ale tu trudno mędrkować/ bo to iáwnie Pan potym wnetze sam wyłożył/ iż lie ty fłowá nie ku Adámowi áni ku Ewie ściągály RejZwierc 10.

Cf MĘDROWAĆ

ZZa